

rium, der her er Tale om, dog ved Grundlovsforandringerne gik ind paa at bevare Danmarks Friheder og Rettigheder, saa maa jeg dog minde om, at det første Forslag, der udtrykte dets inderste Tanker, var meget langt fra at bevare disse Friheder. Men det, jeg i alt Fald maa gjøre gjældende, det er, at den Forordning, hvori Tanken om Fallesanliggernes Ordning udtalte sig, er langt fra at indrømme de Friheder, som man nu i flere Aar har nydt. Der er netop med Hensyn til de allervigtigste Anliggender foreslaaet at gjenneføre et Princip, som er meget modstridende det Princip, som den ærede Rigsdagsmand selv vedkjender sig. Jeg troer derfor, at det er meget uheldigt, naar man paa den Maade vil søge at gjøre gjældende, at det afgaaede Ministerium ikke skulde have været fjendtligt stemt imod Forsætningen. Hvorvidt det var beredt paa at gaae til den yderste Kraftanstrangelse, til ulovlige Midlers Anvendelse, for at gennemføre sine Planer, det er der Ingen, der kan sige; det er Noget, der ligger skjult. Om det maatte være aabenbart for den ærede Rigsdagsmand, der udtalte sig derom, veed jeg ikke; men det staaer i alt Fald klart, at enten maatte Fordn. 26de Juli f. A. falde, eller ogsaa maatte der anvendes Vold. Der var en saa gennemgribende Modstrid imellem den lovlige constitutionelle Fremgangsmaade og denne Forordning, navnlig dens 28de Paragraph, at det snart maatte komme til en Afgjørelse i den ene eller den anden Retning. Det er disse Forhold, der maae gjøre et stærkt Indtryk paa Mange, idet de betragte denne Sag og sælde Dom over den. Naar nu den ærede Rigsdagsmand som Svar paa den Taler, der gik forud for ham, har fremhævet, at Troppesenderne til Sjælland kunde være en masseret Forsvarsplan, at man maastee vilde benytte Tropperne mod Syd, og at dette var snildt udtænkt, fordi man paa den Maade ikke kunde vække nogen Mistanke hos de Magter, man vilde forsvare sig imod, saa vil jeg sige, at, dersom det er urigtigt, naar man taler om, at Tropperne kunne benyttes i andre Diemed end i ydre Diemed, saa er det endnu langt fjernere fra det Rimelige, at Tropperne skulde være blevne fastede

over paa Sjælland, for senere at anvendes ved Sydgrændsen.

Varfod: Det egentlig foreliggende Hovedspørgsmaal skal jeg ikke indlade mig paa, da det, som det forekommer mig, fra begge Sider er ført med saa megen Dygtighed og Alvor. Min egen Opfattelse af Spørgsmaalet maa jeg desuden antage her saa bekendt, at jeg maa ansee det ufornuødent nærmere at gaae ind derpaa. Det er derfor ogsaa kun en ganske enkelt Sag, jeg skal tillade mig at berøre med et Par Ord. Da den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Tutein) havde Ordet, talte han atter om de 200,000 Rd., som iffor bleve bevilgede ved Slutningen af Finantslovens Behandling; disse 200,000 Rd. ere oftere komne frem baade under nærværende Rigsdag og tidligere i Pressen, og det forekommer mig, at der, om jeg saa maa udtrykke mig, er gjort et ikke ringe Misbrug af disse omtalte 200,000 Rd. De bleve i sin Tid af den ministerielle Presse anvendte til at godtgjøre, at Rigsdagen, som tidligere havde indgivet en Mistillids Adresse til Ministeriet, nu havde faaet Tillid, siden den voterede Regjeringen Mere, end denne havde forlangt. Det er nu flere Gange blevet paaftaaet, og det er navnlig idag blevet paaftaaet af den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Tutein), at disse 200,000 Rd. godtgjorde, at Rigsdagen dog havde antaget, at der var Grund til at ruste Noget, og saa var det vanskeligt at afgjøre, hvor meget der skulde rustes; de ere tidligere blevne anvendte som et Vidnesbyrd for, at uagtet den forrige Rigsdag havde Mistillid til Regjeringen, saa satte den dog Regjeringen ved dette Botum istand til ganske anderledes at opfylde Omstændighedernes Krav, end det ellers havde været Tilfældet. Det forekommer mig, at enhver Fortolkning af disse 200,000 Rd., som gaaer i den Retning, er et Misbrug af det Voterede. Lader os være ærlige mine Herrer! det vil sige, lader os, som dengang vare tilstede, og som kunne mindes, hvorledes disse 200,000 Rd. bleve voterede, hverken bruge dem til at bevise det ene eller det andet, idetmindste ikke til at bevise Noget af det, hvortil de hidtil ere brugte. Jeg troer, at jeg selv først stemte imod dem